

Etengabeko Nakba-ren normalizazioaren aurka

ESTER MUÑOZ NOGAL
ASKAPENA ERAKUNDE
INTERNAZIONALISTAKO KIDEA

Urtero, maiatzaren 15ean, Palestinako Nakba eguna gogoratzen dugu (“hondamendia”, arabieraz). Egun horretan gogora ekartzen dugu mugimendu sionistak palestinarren garbiketa etnikoa hasi zuela, 1948an Israelgo Estatu sortzeko. 750.000 - 800.000 palestinatar bortxaz kanporatuta sortu zen Estatu; ehunka herri suntsitu ziren, sarraskiak egin, palestinarren jabetzak konfiskatu, hiri eta herrien izenak aldatu eta, are, bertakoez bestelako landare-espezie berriak sartu ziren. Bertan Palestina existitu zela ezkutatzeko. Hori guztia, inperialismoaren aliatu nagusietako bat Ekialde Hurbilean egotea legitimatzeko.

Gaur egun ere, Estatu Sionista potentzia inperialista nagusien (AEB eta EB) konplizitate esplizituaren babesean dago, nazioarteko legedia etengabe urratzen duen arren inpunitate osoa aitortzen diotenak. Negoziazio-prozesuek proiektu sionista hedatzeko baino ez dute balio izan, palestinarren aurka etengabeko Nakba eta apartheid batetik, lurraldeak okupatu, palestinarrek kanporatu eta hilez.

Horraino datuak, historia eta gertakariak. Denok ondo baino hobeto ezagutzen ditugun datuak eta “urtero lez” gogora ekartzen ditugunak. “Urtero lez” idatzi eta tripa nahasi zaizkit.

Palestinatar herriarekiko elkartzunak gure borrokari egiten dion ekarpenaren garrantzia azpimarratu nahi dut. Instituzio liberalen mugetatik haragoko benetako elkartzuna. Txio eta titularretatik harago doana. Testu hau prestatu bitartean, Israelgo autoritateak Jerusalemgo Sheikh Jarrah auzoko familia palestinarrek euren etxeetatik kanporatzen ari dira, gerora kolonoek okupa ditzaten; 48ko lurraldeetan, israeldar taldeak herriar “arabiarrek” erasotzen ari dira, bai eta euren etxe eta saltokiak ere, palestinarrek izate hutsagatik; eta Gazan

Erakunde eta eragileen ehunka komunikaturekin egiten dut topo, bi aldeak hitz egitera esertzeko beharra berresten dute, zapaltzaileak eta zapalduak parekatuz

Israelgo armada sarraskia egiten ari da, beste behin ere. Jada berrehun palestinartetik gora erailak. Eta berrehundik gora diot artikulu hau idazteko prozesuan eraildako palestinarren kopuru makabroa eguneratzen joan behar izan dudalako, eta argitaratzen denerako ziur aski zaharkitua geratuko delakoan nago.

Eta bitartean –Palestinaren okupazioak suposatzen duenaren zati bat besterik ez dena– nik “urtero lez” edo “berriro ere” idazten dut berriz. Hitz horiek gero eta nazka gehiago ematen didate.

“Gaza bonbardatzen ari dira berriz”. Berriz ere, “euskal instituzio honek edo besteak Israelgo ordezkari bat gonbidatu du”. Interneten sartu eta CAF jarri dut bilatzailean. Jerusalem lurralde okupatuaren tranbia eraikitzeke proiektuarekin aurrera segitzen duen enpresa, palestinarren lurak lapurtzen lagundu eta nazioarteko legedia urratzen duena. Eta berri guztiak kontratu berriei lotutakoak direla ikusten dut. Eta ez da deus gertatzen.

Eta maila guztietako erakunde eta eragileen ehunka komunikaturekin egiten dut topo, bi aldeak hitz egitera esertzeko beharra berresten dute, zapaltzaileak eta zapalduak parekatuz. Eta oka

egiteko gogoia sartzen zait.

Izan ere, herrien askapenean sinesten duen inork ezin du ez onartu, ez normalizatu bere askapenaren alde borrokatzen duen herri baten zapalkuntza, are gutxiago Israelgo Estatu moduko entitate kolonial eta inperialista baten aldetik denean.

Izan ere, Palestinako herria askatzeko borroka herrien askapenerako borroka da, zapalkuntza eragiten duten inperialismoaren eta sistema kapitalistaren kontrakoa. Palestinarrak zapaltzen dituztenak hemen bizitza prekarioetara kondentzen gaituzten berberak dira.

Inork ez lukeelako etengabe negoziatzen eta zapaltzen duenaren eta bere herriaren suntsipena bilatzen duenaren baldintzak onartzera behartuta egon beharko; interes inperialistentzat erabilgarria denez, zapalkuntza mantentzen duen nazioarteko komunitateak berak behartua.

Testu honek ezer gutxirako eman dezake, amorrux pixka bat ateratzeko eta Palestinarekiko elkartzun internazionalista indartzeko premia dagoela aldarrikatzeko ez bada. Gutxienez, bertatik eskatu diguten BDZ kanpainarekin bat eginez, erantzun irmo, ausart eta eraginkorra emateko gai izateko; koloniala, inperialista eta erabat arrazista den proiektu bat normalizatzeko ahaleginarekin eta sionismoarekin Euskal Herrian ematen diren konplizitate guztiei amaiera emateko.

Gainontzekoan, palestinarrangandik irakurri, entzun eta informatu zaitezte. Haiek dira afera honetan axola dutenak. Haiek dira euren etxeetatik kanporatuak izateari uko egiten diotenak. Jazarpenari, diskriminazioari eta zapalkuntzari aurre egiten diotenak. Eta erresistentzia eta duintasun eredu horren aurrean, nork bere lubakitik, euren ondoan borrokatu behar dugu. ●